

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714208535
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8714208535.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a členiek senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1/ J. D., nar. XX.X.XXXX, bytom A. X, XXX XX Y.-T. T., 2/ I. D., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX Y., za účasti právnickej osoby na strane žalovaných: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 4.505,28 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/319/2014-304 zo dňa 25.4.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS", Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 343 828 priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia 4.505,28 eura istiny s prísl. zamietol. Vyslovil, že intervient a žalovaný 1/ a 2/ majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaných, právnickej osoby vystupujúcej na strane žalovaných, obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, citoval ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., § 52 ods. 1, 3, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ uzatvorili s právnym predchodcom žalobcu zmluvu č. XXXXXXXXXX dňa 12.1.2017, ktorej súčasťou sú všeobecné podmienky. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným 1/ a 2/ peňažné prostriedky vo výške 3.651,33 eura, ktoré boli žalovaní 1/ a 2/ povinní splácať v mesačných splátkach vo výške 57,76 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Dňa 16.10.2012 došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala 5.599,52 eura a pozostávala z istiny vo výške 4.767,78 eura, riadneho úroku vo výške 571,24 eura, úroku z omeškania vo výške 254,52 eura a ostatného príslušenstva vo výške 5,98 eura. Žalobca v konaní uplatňoval splátky úveru splatné od 20.7.2010 do 20.12.2016 v počte 78 v celkovej výške 4.505,28 eura, ktoré sa stali splatnými dňa 14.11.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd prvej inštancie vzhľadom na vznesenú námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie právnickou osobou vystupujúcou na strane žalovaných, citoval ust. § 92 ods. 8

zákona č. 483/2001 Z. z. a uviedol, že ku dňu postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.9.2012, nebol splatný celý úver, nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a preto Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 súd prvej inštancie preto považoval za neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Uzavrel, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, lebo nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, ani ich nemôže vo vlastnej réžii spravovať. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

K výroku o trovách konania len poukázal na ust. § 255 Civilného sporového poriadku.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalobcu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. S právnym záverom súdu týkajúcim sa nemožnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom nesúhlasil. Poukázal na to, že v zmysle ust. § 488 Občianskeho zákonníka je základným právom veriteľa právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Uviedol, že konečná splatnosť úveru v zmysle zmluvy bola určená k 20.12.2016, a preto v zmysle ust. § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku mal súd priznať žalobcovi splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. k 25.4.2017. Namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.. Uviedol, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý upravuje inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Ďalej poukázal na ust. § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. s tým, že uvedené ustanovenie pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pričom zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje. Poukázal na iné rozhodnutia všeobecných súdov. Ďalej namietal výrok o trovách konania. Poukázal na to, že stranami v spore sú žalobca a žalovaný. S účinnosťou od 1.7.2016 prestal platiť Občiansky súdny poriadok. Doterajší inštitút vedľajšieho účastníka nový procesný predpis neustanovuje a z jeho ustanovení najmä prechodných ustanovení nie je možné vyvodiť možnosť pokračovania s vedľajším účastníkom. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, pôvodného vedľajšieho účastníka nie je možné v zmysle ust. Civilného sporového poriadku považovať za intervenienta, nakoľko združenie nespĺňa predpoklady na jeho posúdenie ako intervenienta v zmysle zákonných ustanovení. Z tohto dôvodu namietal nesprávne rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu k právnickej osobe vystupujúcej na strane žalovaných. Navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie a žalobe vyhovieť, resp. napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania, ktoré špecifikoval.

3. Právny zástupca právnickej osoby vystupujúcej na strane žalovaných v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu musí okrem ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka sa riadiť aj ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré citoval. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu 1 rok. Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala práve týmto úkonom stávajú splatnými a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý nie je bankou. Z uvedeného vyplýva, že banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Navyše zdôraznil, že žalobca v čase keď malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky nedisponoval bankovým povolením od Národnej banky Slovenska. Poukázal na iné rozhodnutia všeobecného súdu, ktorých obsah citoval s tým, že vo vzťahu k veci samej považoval napadnutý rozsudok za správny. K uplatnenej námietke týkajúcej sa priznanej náhrady trov konania poukázal na to, že do konania vstúpili pred 1.7.2016 ako vedľajší účastník na podporu spotrebiteľa v zmysle ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014. Táto úprava nevyžadovala od združenia súhlas spotrebiteľa na obranu, ktorého do konania vstúpili. Nakoľko vstúpili do konania vo verejnom záujme na ochranu spotrebiteľa. S účinnosťou od 1.7.2016 došlo ku kontinuite procesného postavenia združenia na ochranu spotrebiteľov v súdnych konaniach, pričom právna úprava obsiahnutá v § 93 Občianskeho súdneho poriadku týkajúca sa združení na ochranu spotrebiteľov bola

prebratá do ust. § 95 Civilného sporového poriadku. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

4. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že neakceptuje ani jediný výrok napísaný v odvolaní. Finančné prostriedky na úhradu splátok nemal.

Žalovaná 2/ sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Právny zástupca žalobcu v rámci odvolacej repliky k vyjadreniu právnickej osoby vystupujúcej na strane žalovaných, ako aj žalovanému 1/ a uviedol, že na podanom odvolaní trvá, žiada mu vyhovieť.

Právny zástupca právnickej osoby vystupujúcej na strane žalovaných sa v rámci odvolacej dupliky k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadril. Žalovaní 1/ a 2/ sa v rámci odvolacej dupliky k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadrili.

6. Uznesením č. k. 4Co/61/2017-351 zo dňa 13.2.2018 bola vec vrátená súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 Civilného sporového poriadku za účelom opravy označenia právnickej osoby vystupujúcej na strane žalovaných v záhlaví napadnutého rozhodnutia. Opravným uznesením č. k. 11C/319/2014-356 zo dňa 14.3.2018, súd prvej inštancie opravil označenie právnickej osoby vystupujúcej na ochranu spotrebiteľa - vedľajšieho účastníka v záhlaví rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/319/2014-304 zo dňa 25.4.2017, s uvedením za účasti Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828. Zároveň opravil označenie právnickej osoby vystupujúcej na ochranu spotrebiteľa aj vo výrokovej časti napadnutého rozsudku s uvedením označenia Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828 a žalovaní 1/ a 2/ majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky prebiehajúce i začaté konania v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.6.2016, ktorého následky úkonu sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom načas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 2.10.2018 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, právnym posúdením uplatneného nároku, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

9. K odvolaniu žalovaného uvádza, že uplatnená námietka nesprávneho právneho posúdenia aktívnej legitímácie žalobcu nebola dôvodná. Z obsahu spisu je nesporné, že právny vzťah medzi stranami sporu vznikol s právnym predchodcom žalobcu a to Slovenskou sporiteľňou a. s. a žalovanými na

základe uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.1.2007, ktorej konečná splatnosť úveru bola stanovená k 20.12.2016. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovaným na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 (č.l. 11 spisu), na základe ktorej následne podaním (č.l. 22 spisu) vyzval žalovaných na úhradu pohľadávky. Žalobca vyhlásil splatnosť úveru k 31.10.2012 (č.l. 217 - 219 spisu) z dôvodu omeškania žalovaných so splnením peňažného záväzku. Súd prvej inštancie správne postupoval, ak na strane žalobcu skúmal splnenie hmotnoprávnej podmienky týkajúcej sa uplatneného nároku a to jeho aktívnu vecnú legitimáciu. Vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Súd prvej inštancie správne poukázal na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 483/2001 Z. z.) a to preukázanie splnenia podmienok, na základe ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu. Nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie správne poukázal s tým, že prihliadal na spotrebiteľský vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými ako aj zdôraznil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo veriteľom, t.j. poskytovateľom spotrebiteľského úveru, ale žalobcom, ktorá skutočnosť v konaní sporná nebola.

V konaní žalobca splnenie prvej podmienky spojenjej s oprávnením veriteľa postúpiť pohľadávku inému subjektu alebo jej časť, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, nepreukázal. Predložená výzva veriteľa - Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.6.2009, ktorým vyzval žalovaných na úhradu sumy 201,68 eura (č.l. 203 spisu) nie je dôkazom o splnení tejto podmienky z dôvodu, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané doručenie tejto výzvy žalovaným 1/ a 2/, ďalej neboli preukázané skutočnosti týkajúce sa správania sa žalovaných, či na základe výzvy veriteľa pohľadávku vo výške 201,68 eura, s ktorou boli v omeškani uhradili alebo nie. K postúpeniu pohľadávky došlo dňom 27.9.2012 a následne k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom k 31.10.2012. Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je potrebné chápať ako celok, za splnenia ktorého môže dôjsť k prelomeniu bankového tajomstva, lebo splnením podmienok podľa prvej vety predmetného ustanovenia zákonodarca podmienil nielen postúpenie pohľadávok mimo tzv. bankový sektor, ale tiež také postúpenie, pri ktorom pohľadávku patriacu pôvodne jednej banke prevezme iná osoba s rovnakým statusom. Zadefinovanie v rámci zákona č. 483/2001 Z. z. podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, t.j. zmyslom a účelom je to, že bez splnenia týchto podmienok k postúpeniu pohľadávky dôjsť nemôže. Pri posudzovaní zmluvy o postúpení pohľadávky je rozhodujúce, či na strane postupcu došlo k splneniu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom, lebo záujmom zákonodarcu bolo, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Nesprávne sa týmto zákonom výslovne stanoveným spôsobom, teda odmietnutie učiniť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave je potrebné považovať za zakázané a teda i odporujúce zákonu. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, v danom prípade neexistuje žiadna iná možnosť pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej v prejednávanej veci a to, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z., za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia, ktorých k postúpeniu dôjsť nesmie - je zakázané. Nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie správne poukázal. Odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax vrátane prijatého rozhodnutia týkajúceho sa výkladu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením č. 1 dňa 9.10.2018 v znení právnej vety: „Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané nepublikované rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (čl. 2 ods. 1, 2 Základných zásad CSP, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/6/2017 z 6.3.2017).

10. Za nedôvodnú považoval odvolací súd uplatnenú odvolaciu námietku vo vzťahu k priznanému nároku na náhradu trov konania právnickej osobe vystupujúcej na ochranu práv spotrebiteľov. Je pravdou, že súd prvej inštancie uvedený subjekt nesprávne označil, ktorá skutočnosť však nemohla mať za následok

nesprávne rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Opravným uznesením č. k. 11C/319/2014-356 zo dňa 14.3.2018, súd prvej inštancie označenie subjektu vystupujúceho na strane žalovaných opravil. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 255 CSP, ktoré ustanovenie upravuje zásadu úspechu strany v spore. Je nesporné, že žalobca nebol v konaní úspešný, pokiaľ žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, a preto nárok na náhradu trov konania vznikol žalovaným 1/ a 2/, ako aj právnickej osobe vystupujúcej na strane žalovaných.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ a 2/ odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovaných 1/ a 2/ v odvolacom konaní, ktorým vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu žalovaným 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si neuplatnili, a preto odvolací súd v súlade s princípom hospodárnosti konania, vzájomného usporiadania procesných nárokov strán v spore vyplývajúcimi z ust. čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 základných zásad CSP, žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Vo vzťahu medzi žalobcom a právnickou osobou vystupujúcou na strane žalovaných a to Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 348 28, odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu tohto subjektu v odvolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP). Právny zástupca tohto subjektu sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobcu, uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval (čl. 330 spisu).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.